

et, og de virksomheder, som hører til i de brancher, hvor der erfaringsmæssigt er større risiko for arbejdsulykker.

Vi skal også blive bedre til at opstille konkrete mål for, hvad det er, vi vil opnå med arbejdsmiljøindsatsen. Hvor mange færre arbejdsulykker og hvor mange færre arbejdsskader skal vi nå og inden for hvilken tidshorison? Bagefter skal vi kunne se, om vi har opnået de mål, vi satte os, både på kort sigt og på lang sigt. På samme måde skal vi også vide, hvad det koster at få et godt arbejdsmiljø, om vi får nok for de penge, vi bruger på arbejdsmiljøet.

Arbejdsmiljøet er et fælles ansvar. Regeringen og Arbejdstilsynet kan ikke alene sikre et godt arbejdsmiljø. Arbejdsmiljøet er et fælles ansvar, hvor arbejdsgivere, medarbejdere og myndigheder bærer hver sin del. Det er trods alt ude på virksomhederne, at tingene sker. Arbejdstilsynet spiller naturligvis en meget vigtig rolle og vil også gøre det fremover. Vi skal fortsat have et stærkt og effektivt Arbejdstilsyn, som kommer ud til de virksomheder, hvor det halter med arbejdsmiljøet.

Regeringens mål om at sikre et godt arbejdsmiljø for alle skal gerne kunne nås uden at vikle virksomhederne ind i unødigt bøvl og bureaukrati, og derfor hælder vi mere til at udvikle arbejdsmiljøområdet gennem aftaler med og mellem arbejdsmarkedets parter. Det sikrer varige og holdbare løsninger og mere solidaritet end løsninger truffet af snævre politiske flertal i Folketinget.

Tag f.eks. det psykiske arbejdsmiljø, hvor Dansk Industri og CO-Metal har indgået en aftale. Det har ført til, at vi ændrer reglerne, så Arbejdstilsynet ikke kan gå ind i sager om mobning og seksuel chikane, hvis parterne har indgået en aftale om, hvordan disse problemer skal håndteres. Det klares med en aftale, og det er alle bedst tjent med, for det er jo langt stærkere med en aftale end et traditionelt tilsyn, som kun kommer på besøg, hvis der er konstateret problemer. En aftale betyder, at der er tilsyn hver dag, hver time.

Kl. 10.05

Jeg vil godt bruge lejligheden til at mane de påstande om regeringens arbejdsmiljøpolitik, som har været fremme, til jorden. Hvis alt, hvad man hører og læser, står til troende, så er regeringen i gang med at slagte arbejdsmiljøet og bombe det tilbage til stenalderen. Med den nye regering får vi flere skader, flere sygdomme og

flere ulykker, forudser oppositionens selvudråbte arbejdsmiljøeksperter.

Jeg vil gerne slå fast, at jeg ikke har truffet en eneste beslutning, som forringer arbejdsmiljøet på de danske arbejdspladser. Det, som jeg har interesseret mig for, er for det første at luge ud i den overbureaukratisering af arbejdsmiljøet, som den tidligere regering stod for, f.eks. ved at kræve, at en lille virksomhed med fem ansatte, hvor alle taler sammen hver dag, skal etablere en formel sikkerhedsorganisation. Det gavner efter min mening ikke arbejdsmiljøet, og skulle den lille virksomhed have overset myndighedernes krav om sikkerhedsorganisation, så vankede der bøde med det samme. Det er et myndighedsovergreb, så det klodser og helt ude af trit med den almindelige retsopfattelse.

For det andet har jeg luget ud i de regler, hvor den tidligere regering i arbejdsmiljøets hellige navn har gjort arbejdsmiljøet til et selvstændigt skatteobjekt. Jeg tror ikke på, at arbejdsmiljøet bliver bedre ved at lægge skat på arbejdskraft. Det var jo reelt det, der var tale om med den tidligere regerings arbejdsmiljøafgift. Jeg kunne så forstå det, hvis de penge, der kom ind, også blev brugt til at forbedre arbejdsmiljøet, det havde på en måde givet mening, men pengene forsvandt lige lukket ned i den store kasse.

Danmark ligger i front på arbejdsmiljøområdet, og det skal vi naturligvis fortsætte med. Det er mit indtryk, at der i samfundet som helhed og på den enkelte virksomhed er en stigende forståelse for arbejdsmiljøets betydning. Et dårligt arbejdsmiljø koster nemlig dyrt. Det gør det for den medarbejder, det går ud over. Men sygdom og ulykker er også særdeles dyrt for virksomhederne og for samfundet. Med udsigten til mangel på kvalificeret arbejdskraft vil virksomheder med dårligt arbejdsmiljø få vanskeligt ved at skaffe arbejdskraft.

Vi skal have genskabt respekten for arbejdsmiljøet. Vi skal have motivationen, ansvaret og engagementet tilbage i arbejdsmiljøarbejdet. Det er ude på den enkelte virksomhed, at arbejdsmiljøproblemerne opstår, og der skal de løses. Virksomhederne og deres medarbejdere skal have ansvar for og føle ejerskab til arbejdsmiljøreglerne, ellers batter det ikke noget. Hvis virksomhederne og medarbejderne føler ansvar og ejerskab i forhold til arbejdsmiljøreglerne, vil der være kontrol med arbejdsmiljøet hver eneste dag og hver eneste time.

Der er faktisk mange virksomheder, som gør det rigtigt godt, f.eks. Danisco Sugar i Assens,